

ud, hører paa den ene Side en velvillig Smøbelommen fra Regjeringens Side, og jeg har allerede tidligere haft Leilighed til at udtale, at det er glædeligt, at en saadan mere og mere bliver viist. Paa den anden Side hører der Understøttelse fra Rigsdagens Side, og det er mig en Fornøielse at kunne udtale, at der nu er Udsigt til, at ogsaa den vil komme; bliver det saaledes ved, vil Statsrevisionens Virksomhed efterhaanden vinde den Betydning, som den bør have. Jeg skal gjentagende bringe Udvalget min Tak for den Velvillie, hvormed det har behandlet Beretningen.

Det er kun Ridet, jeg har at bemærke ved det foreliggende Affnit; et Par Steder har Udvalget henstillet Noget til Statsrevisionen, som det naturligtviis skal tage til Følge ved næste Beretning. Det er kun, hvad der findes udtalt angaaende Post 25 og de dermed i Forbindelse staaende, der kan give mig Anledning til at udtale en afvigende Anskuelse. Jeg troer nemlig, at man ikke er ganske konsekvent, dersom man vil holde paa, at naar der stæer Overskrivelse for de til Skatter bevilgede Beløb, disse Overskrivelser da ikke behøve Rigsdagens Billigelse, fordi det maa følge af sig selv, at disse Beløb skulle udredes. Gik man ud fra denne Betragtning, vilde det ogsaa følge af sig selv, at det var ufornødent at optage disse Beløb i Finantsloven; men derved, at de optages i Finantsloven, komme de aldeles klart og utvetydigt ind under den Bestemmelse, at intet Beløb kan afholdes, som ikke har Hjemmel i Finantsloven; er der altsaa i Finantsloven bevilget et vist Skattebeløb, og dette overskrides, da maa Overskrivelsen gjøres til Gjenstand for Rigsdagens Beslutning. Finder man, at det følger af sig selv, at Skatter skulle udredes, saa slette man dem ud af Finantsloven og sig: de berøe paa andre Love; men opfører man dem i Finantsloven med et bestemt Beløb, og Beløbet overskrides, da maa der en Beslutning til af Rigsdagen, for at denne Overskrivelse kan passere. Dertil kommer endnu en anden Betragtning, og det er den, at der ikke saa sjelden endogsaa kan være Noget at indvende med Hensyn til de Overskrivelser, der ere fremkomne paa Skatter. Jeg skal tage et Par Exempler, hvoraf jeg troer, at det ene forekommer i det

nu foreliggende Regnskab, og det andet i det følgende. Dersom man har forglemt ved Finantslovens Affattelse at opføre visse Skatter i Finantsloven, altsaa ikke bragt dem i Forslag til Rigsdagen, saa kan man ikke sige, at det har været Rigsdagens Mening ved at bevilge de andre Skattebeløb, at disse ogsaa skulle udredes; her foreligger altsaa et Tilfælde, hvor en Beslutning af Rigsdagen, hvis der skal beslattes Noget over Skatter, vil være fornøden. Man vil i næste Regnskabsaar, nemlig i Regnskabet for 1860—61, finde Exempel paa, at der er fremkommet Overskrivelse for Skatter derved, at man uden Rigsdagens Billigelse, idetmindste efter hvad der nu foreligger, selv har bevirket, at Skattebeløbene bleve høiere, end de kunde forudfattes at ville blive, dengang Bevillingen blev givet; derved kommer man ind paa et meget vidtløftigt Spørgsmaal, og det kan ikke afgjøres ved at sige, at Skattebeløbene skulle udredes. Jeg vil blive staaende ved disse Exempler, for at støtte den Udtalelse, at det ingenlunde altid følger af sig selv, at Overskrivelse paa Skatter skal passere.

Ordføreren: Det erkjendes naturligtviis, at Skatterne maae komme ind i Finantsloven, da Finantsloven skal indeholde et Overslag over Statens saavel Indtægter som Udgifter, men saavidt jeg kan see, ligger deri ikke nogen Nødvendighed for, at Skatter, som decideret ere af en saadan Beskaffenhed, at der ikke kan være Tale om at gjøre Indstilling om deres Udbetaling, behøve at gjøres til Gjenstand for Rigsdagens Beslutning. Noget ganske Andet er det, at der, som den ærede Taler, der nu havde Ordet, fremhævede, ved visse Skatteposter i Regnskabet kan være den allerførste Anledning til at anstille Undersøgelse, og i saa Tilfælde forudsætter naturligtviis ogsaa Rigsdagen eller idetmindste Udvalgets Majoritet, at der fra Statsrevisionens Side vil blive gjort den fornødne Indstilling. Vi forudsætte, at det Beløb, hvormed Skatterne føres til Udgift, tilvisse bliver gjort til Gjenstand for Undersøgelse af Statsrevisionen, men vi sige kun, at der ikke behøves Indstilling om dette Beløb, selv om det indeholder en Overskrivelse af det bevilgede, undtagen hvor Statsrevisionen, efterat